

GERECHTSHOF TE AMSTERDAM

Beschikking van 13 september 1995 op het verzoek van de officier van justitie te Amsterdam tot bewilliging op grond van het bepaalde in artikel 246 juncto 240 van het Wetboek van Strafvordering in de beklagzaak met het rekestnummer 360/93, aanhangig gemaakt door

1. C.H.A. SMITHUIS-BIJNEN,

wonende te Castricum,

klaagster,

raadsman: mr L.D.H. Hamer, advocaat te Amsterdam,
(Vondelstraat 120 E, 1054 GS Amsterdam),

en

2. C. HOFSTEENGE,

wonende Gedempte Zuiderdiep 146a,

9711 HN Groningen,

klager.

1. Beschikking van het hof

Bij beschikking van 27 april 1994 heeft het hof de officier van justitie te Amsterdam opgedragen een nader gerechtelijk vooronderzoek uit te lokken tegen C.T. van I [REDACTED] wonende te E [REDACTED], terzake van het strafbare feit waarop het beklag van Smithuis en Hofsteenge betrekking heeft (weergegeven in bedoelde beschikking onder 6).

2. Het gehouden gerechtelijk vooronderzoek

Op vordering van de officier van justitie heeft de rechter-commissaris voor strafzaken te Amsterdam de zaak opnieuw in vooronderzoek genomen en in het kader daarvan vijf getuigen gehoord. Op 30 maart 1995 heeft de rechter-commissaris het gerechtelijk vooronderzoek gesloten.

3. Het verzoek tot bewilliging

De officier van justitie te Amsterdam heeft schriftelijk gerapporteerd op 31 maart 1995 en komt tot de volgende conclusies:

- * Het wettig en overtuigend bewijs voor de valsheid van de schilderijen is niet voorhanden.

- * Het wettig en overtuigend bewijs voor de wetenschap omtrent eventuele valsheid van de schilderijen bij Van I [REDACTED] is niet voorhanden.

- * De strafzaak tegen Van I [REDACTED] dient te worden geseponeerd bij gebreke van zodanig wettig en overtuigend bewijs.

Dit ambtsbericht van de behandelend officier van justitie is door de procureur-generaal aan het hof toegezonden bij diens verslag van 18 april 1995. De procureur-generaal deelt de conclusies van de officier van justitie.

Met de procureur-generaal beschouwt het hof het ambtsbericht van de behandelend officier van justitie als een verzoek tot bewilliging op grond van het bepaalde in artikel 246, derde lid, van het Wetboek van Strafvordering.

4. De behandeling in raadkamer

Nadat Smithuis bij brief van 27 juni 1995 het hof reeds op- en aanmerkingen naar aanleiding van het gehouden onderzoek had doen toekomen, heeft het hof klagers in de gelegenheid gesteld hun standpunt nader toe te lichten in raadkamer. De daartoe aangewezen raadsheer-commissaris heeft op 4 september 1995 klagers gehoord. Smithuis werd bijgestaan door haar raadsman. De procureur-generaal was eveneens aanwezig.

Klagers hebben zich verzet tegen het verzoek tot bewilliging en dit toegelicht. De raadsman van Smithuis heeft het woord gevoerd aan de hand van nadien overhandigde notities. De procureur-generaal heeft de conclusies van ambtsbericht en verslag gehandhaafd.

5. De beoordeling van het verzoek tot bewilliging

Het hof ziet geen aanleiding iets af te doen aan het deskundig oordeel van Smithuis en Hofsteenge over de onderhavige schilderijen, toegeschreven aan J. Altink. Hun eensluidend oordeel vindt ondersteuning in het rapport van het Gerechtelijk Laboratorium waarin wordt geconcludeerd dat de signaturen op een aantal schilderijen waarschijnlijk niet van de hand van de schilder J. Altink zijn.

Strafrechtelijk bewijs vraagt echter meer dan waarschijnlijkheid alleen. Smithuis en Hofsteenge hebben er in dit verband op gewezen dat de mogelijkheden van verder onderzoek nog geenszins zijn uitgeput. Het hof wil dit aannemen doch zal van verder onderzoek afzien in verband met het volgende.

Indien nader bewijs omtrent de valsheid van de schilderijen zou kunnen worden bijgebracht, zal ook nog moeten worden bewezen dat, kort gezegd, Van I [REDACTED] de wetenschap had dat de schilderijen niet door J. Altink waren geschilderd.

Hoewel Van I [REDACTED] zich over de herkomst van de schilderijen weinig concreet heeft uitgelaten, zal bedoeld bewijs - zo valt te vrezen - moeilijk thans nog kunnen worden vergaard. Daarbij komt dat het verstrijken van de tijd, daargelaten waaraan en aan wie dat dient te worden toegerekend, steeds meer gewicht krijgt. Van I [REDACTED] zal met enige grond er een beroep op kunnen doen dat hij langer onder de dreiging van strafvervolging heeft moeten leven dan aanvaardbaar kan worden geacht. Met andere woorden, na een tweede gerechtelijk vooronderzoek dat wederom onvoldoende bewijs heeft opgeleverd, zal aan deze strafzaak, waarvan de feiten dateren uit 1991/1992, een einde moeten komen.

Dit alles leidt ertoe dat het hof het verzoek van de officier van justitie zal inwilligen.

6. Beslissing

- * Het hof staat de officier van justitie te Amsterdam toe aan Van I [REDACTED] te kennen te geven dat hij hem niet verder zal vervolgen voor het feit waarop het beklag betrekking heeft.

Deze beschikking is gegeven op 13 september 1995 door de vijfde meervoudige kamer belast met de behandeling van burgerlijke zaken, waarin zitting hadden mrs Frijda, Kop en Visser, in tegenwoordigheid van M. Langereis als griffier.

CCD

TH
PCW
D